

Sygn. akt: II AKa 145/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Michał Marzec
Sędziowie	SSA Waldemar Szmidt (spr.) SSO del. Piotr Mika
Protokolant	Anna Moczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Gliwicach Agaty Pawuli-Witulskiej

po rozpoznaniu w dniu 20 sierpnia 2020 r. sprawy

B. G. s. E. i H., ur. (...) w R.

oskarżonego z art. 310 § 1 kk, art. 310 § 2 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i w zw. z art. 294 § 1 kk przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk

na skutek apelacji prokuratora, pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej i obrońcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 28 czerwca 2019 roku, sygn. akt IV K 83/17

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

-.

- ustala, iż podstawę prawną rozstrzygnięć zawartych w wyroku stanowią przepisy kodeksu karnego w brzmieniu sprzed dnia 1 lipca 2015 r. w związku z art. 4 § 1 kk,
- w punkcie 3 łagodzi orzeczoną wobec oskarżonego karę łączną do 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza, ustalając okres próby na 5 (pięć) lat;

2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego oraz opłatę za obie instancje w kwocie 1 500 (jeden tysiąc pięćset) złotych.

SSO del. Piotr Mika SSA Michał Marzec SSA Waldemar Szmidt

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Aka 145/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z 28 czerwca 2019 roku w sprawie IVK 83/17

1.2. **Podmiot wnoszący apelację**

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. **Granice zaskarżenia**

1.1.1. **Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. *Wnioski*

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. *Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy*

1.5. *Ustalenie faktów*

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Apelacja obrońcy. Zarzut obraży przepisów postępowania, a to art 4 i 7 k.p.k., oraz 167, 170 i 201 k.p.k. poprzez niedopuszczenie dowodu z nowej opinii biegłego z zakresu pisma, co skutkowało niewyjaśnieniem kwestii związanych z powstaniem weksla własnego z 2 stycznia 2007 roku	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

<p>Dopuszczenie dowodu z kolejnej opinii biegłych mających oceniać kwestie związane z dokumentem w postaci weksla podpisanego przez pokrzywdzoną nie jest konieczne. Dotychczas przeprowadzone dowody w sposób niewątpliwy wskazują na sprawstwo oskarżonego, a dowody przeciwnie nie sąd w stanie stanowiska tego podważyć. Na wstępie zauważyć wypada, że z dotychczas przeprowadzonych badań wynika niespornie, że podpis na dokumencie złożyła pokrzywdzona. Kwestie zaś związane z wiekiem papieru, stanowiącego podłoże zapisów, wieku tuszu atramentowego, czy też porównania wieku podpisu z wiekiem zapisu maszynowego - pozostać muszą nierozstrzygnięte, gdyż nauka nie wypracowała dotąd wystarczająco skutecznych metod badawczych pozwalających na stanowcze o wyjaśnienie wskazanych zagadnień. Taki stan sprawy nie generuje wszakże wątpliwości co do sprawstwa oskarżonego oraz jego winy, albowiem pozostałe dowody, ocenione w sposób właściwy, w granicach swobody zakreślonej normami prawa procesowego, pozwalają na przypisanie oskarżonemu popełnienia przestępstwa w formie ustalonej przez sąd I instancji.</p>		
Wniosek		
o uniewinnienie lub uchylenie wyroku	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek jest bezzasadny. Ustalenia sądu i dotychczas przeprowadzone badania przez biegłych z zakresu pismoznawstwa, nie stoją na przeszkodzie dokonania takiej oceny, jaka wynika z motywów wyroku sądu I instancji.</p>		
<p>3.2.</p>	<p>Apelacja obrońcy. Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na uznaniu za wiarygodne zeznań świadka J. S. w sytuacji, gdy w trakcie procesu zmieniała treść swoich zeznań, co powoduje, że nie są one spójne i konsekwentne jak stwierdził sąd, oraz uznanie za niewiarygodne wyjaśnień B. G., które były konsekwentne na każdym etapie procesu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zeznania świadka J. S. nie mogą być skutecznie kwestionowane. Rozbieżności na które wskazuje skarżący, w ocenie sądu odwoławczego jawią się jako naturalne i wynikają z upływu czasu od momentu popełnienia przez oskarżonego przestępstwa. Nie stanowią również dowodów mogących podważyć ustalony przez sąd okręgowy przebieg zdarzenia takie okoliczności, jak niepamięć co do konkretnej daty w której podpisała in blanco kartę, czy też teza, jakoby w relacjach biznesowych między oskarżonym a pokrzywdzoną nie było nigdy potrzeby posługiwania się pisemnym pełnomocnictwem.. Dla</p>		

<p>rozstrzygnięcia sprawy obojętnym natomiast pozostaje precyzyjne ustalenie, czy na kartce najpierw naniesiono pieczęć firmy czy też podpis złożyła pokrzywdzona. Z kolei podkreślenie przez skarżącego spójności złożonych przez oskarżonego wyjaśnień nie może wywołać jego ekskulpacji. Dla sądu odwoławczego argumentem przesądzającym winę oskarżonego jest jego nieracjonalne - gdyby założyć, że J. S. rzeczywiście wystawiła weksel - zachowanie na przestrzeni kilku lat, kiedy dysponując wspomnianym papierem wartościowym, prowadząc liczne spory sądowe i pozasądowe z pokrzywdzoną, wielokrotnie się z nią komunikując pisemnie i telefonicznie - nie wspomniał, że dysponuje dokumentem poświadczającym tak znaczące zobowiązanie materialne ze strony pokrzywdzonej.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o uniewinnienie lub uchylenie wyroku</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wnioski są oczywiście bezzasadne, ustalenia sądu w analizowanym zakresie jako prawidłowe zasługują na pełną akceptację.</p>		
<p>3-3.</p>	<p>Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej oraz prokurator. Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia o karze polegający na błędnym</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>zastosowaniu wobec oskarżonego dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary podczas gdy okoliczności sprawy nie dają podstaw do takiego rozstrzygnięcia.</p> <p>w związku z powyższym skarżący zarzucili dalej wyrokowi rażąco niewspółmiernie łagodną karę - zarówno kar jednostkowych jak i kary łącznej w wyniku czego są one niesprawiedliwe i wymagają korekty przez sąd odwoławczy.</p> <p>Oskarżyciel posiłkowy zarzucił również obrazę przepisów prawa procesowego a to art 415 pa 1 k.p.k. poprzez niezasądzenie na rzecz pokrzywdzonej zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzuty są bezzasadne. Zastosowanie wobec oskarżonego dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary ocenić należy jako w pełni usprawiedliwione okolicznościami. Skarżący dokonując analizy zapadłego wyroku wskazują na jedną tylko okoliczność łagodzącą, w postaci dotychczasowej niekaralności. Wskazują dalej na szereg zdarzeń mających - w ich ocenie - cechę sprawcę obciążających, które wykluczają taki rodzaj orzeczenia, które opiera się o treść art 60 k.k.. Przyznać na wstępie należy, że pisemne motywy sądu okręgowego charakteryzuje we wskazanej kwestii nadmierna lakoniczność. Uchybienie to jednak nie stanowi o wadzie dyskwalifikującej wyrok, gdyż dopuszczalnym, a nawet koniecznym jest w takim wypadku dokonanie poszerzonej analizy</p>		

poszczególnych zagadnień przez sąd odwoławczy, co też uczyniono.

Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej w dziesięciu punktach podniósł argumenty mające wywołać postulowane we wnioskach apelacji rozstrzygnięcie. Zarzuty pokrywają się ze sformułowanymi w apelacji oskarżyciela publicznego.

W ocenie sądu odwoławczego teza, jakoby jedyną okolicznością łagodzącą w sprawie była dotychczasowa niekaralność sprawcy jest błędna.

Spośród dziesięciu wymienionych wyżej punktów apelacji przeważająca większość / od 2 do 7 / odnosi się do zagadnień związanych z pobudkami i motywacją działań sprawcy.

Nie ulega wątpliwości sądu odwoławczego, że były one wysoce naganne. W istocie, sprawca działał w sposób przemyślany, kierowała nim chęć uzyskania bezprawnej korzyści majątkowej, a niekorzystnemu rozrządzeniu majątkowemu zapobiegła jedynie konsekwentne i w efekcie skuteczne działania podjęte przez pokrzywdzoną w ramach zainicjowanej sprawy cywilnej.

Nie jest jednak zdaniem sądu odwoławczego tak, aby oskarżony działał z pobudek zasługujących na **szczególne** potępienie, z chęci zemsty za nieudany związek z pokrzywdzoną, zamierzając jak pisze skarżący "zdeństować jej psychikę" „i zabierając cały jej dorobek życia”.

Przypomnienia bowiem w tym miejscu wymaga, że zasadniczym i wyłącznym, w sposób pewnie dowiedzionym motywem działania

sprawcy, była chęć odzyskania praw do kamienicy, którą sprzedał w roku 1996 pokrzywdzonej za kwotę 50 000 zł. Transakcja powyższa została zrealizowana z pominięciem realnej wartości nieruchomości, jak wynika z wyjaśnień oskarżonego, które nie były kwestionowane przez pokrzywdzoną - w celu uniknięcia ewentualnych roszczeń ówczesnych wierzycieli B. G.. Faktyczna wartość udziałów była wielokrotnie wyższa. Jest niespornym, że oskarżony wszystkie pretensje i roszczenia wobec pokrzywdzonej opierał o dokonaną w 1997 roku - w jego przekonaniu - jedynie pozorną transakcję. Jak wynika z zeznań świadków, w tym również syna pokrzywdzonej, wokół kwestii własności tej nieruchomości oscyływały wszystkie pretensje oskarżonego, który domagał się albo jej zwrotu albo też zapłaty zgodnie z realną wartością nieruchomości, która w 2006 roku określona została na 600 000 zł /nie obejmując przy tym korzyści związanych z najmem lokali/. Świadek W. S. przyznał zeznając, że wspomniana kamienica była własności rodziny oskarżonego od pokoleń, że jej własność, poza zagadnieniami majątkowymi, miała również aspekt sentymentalny. O pretensjach oskarżonego osadzających się właśnie o kwestie własności nieruchomości relacjonowała również pokrzywdzona i inni świadkowie.

Jest przy tym faktem, że pokrzywdzona, która nabyła we wskazany sposób na niezwykle korzystnych warunkach wspomnianą nieruchomość, pozostaje jej współwłaścicielem, który to fakt rzecz jasna jej nie obciąża i nie stanowi w żadnym razie okoliczności choćby w najmniejszym stopniu

podważających jej słuszny status osoby pokrzywdzonej. Wskazuje jednakowoż na kontekst, który pozostał poza sferą rozważań obu apelujących, a także częściowo również sądu I instancji..

Oskarżony zmierzał - choć oczywiście w sposób niedozwolony prawem, przestępczy - do zaspokojenia subiektywnej krzywdy, której doznał dokonując, w jego ocenie, fingowanej sprzedaży nieruchomości na rzecz pokrzywdzonej. Nie budzi żadnej wątpliwości sądu, że jego działanie przybrało postać wyjątkowo naganną, polegającą na popełnieniu przestępstw, nie jest jednak tak, że oskarżonym powodowała jedynie zemsta, odwet za nieudany związek i własne niepowodzenia gospodarcze.

Nie można czynić oskarżanemu zarzutu tak jak to uczynili skarżący oskarżyciele, że w toku procesu nie przyznał się do winy, nie przeprosił pokrzywdzonej. Powyższe stanowi realizację linii obrony / zresztą nieskutecznej/ i nie może powodować dokonywania ocen takiej postawy jako okoliczności obciążającej. Tym bardziej niezasadnym jest / vide pkt.10 zarzutów apelacji pełnomocnika/, aby jako obciążające interpretować nieprzebywanie przez oskarżonego w miejscu zamieszkania, nie podejmowanie zawiadomień czy też /sic!/ - nieutrzymywanie kontaktu ze swoim obrońcą.

Reasumując - wbrew zarzutom skarżących oskarżycieli -z uwagi na okoliczności sprawy związane zarówno z analizą strony podmiotowej, jak i przedmiotowej stopnia społecznej szkodliwości czynu, zastosowanie w procesie orzekania nadzwyczajnego

<p>złagodzenia kary należy uznać za usprawiedliwione i właściwe.</p> <p>Podobnie nietrafne jest kwestionowanie przez pełnomocnika decyzji sądu o odstąpieniu o orzekaniu po myśli art 415 par1 k.p.k. Sąd okręgowy w pisemnych motywach wyroku wytłumaczył, iż jego zdaniem drogą odpowiednią do uzyskania przez pokrzywdzoną zadośćuczynienia będzie droga procesu cywilnego. Sąd Apelacyjny w Katowicach pogląd powyższy podziela, gdyż zagadnienia związane z wysokością tego świadczenia nie powinny nadmiernie wstrzymywać biegu procesu karnego w sytuacji, gdy sąd zagadnienia dotyczące sprawstwa i winy już rozstrzygnął.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O wymierzenie kary łącznej w rozmiarze 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności /prokurator/.</p> <p>O wymierzenie kar surowszych za przestępstwa jednostkowe i wymierzenie kary łącznej w rozmiarze 9 lat pozbawienia wolności oraz zasądzenie zadośćuczynienia w wysokości 100 000 zł - /pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej/.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Uwzględnienie wniosków apelacji oskarżycieli powodowałoby rozstrzygnięcie rażąco niewspółmiernie surowe i to nie tylko z uwagi na ich postulowaną wysokość, ale także względem</p>		

orzeczenia, które zapadło już przed sądem I instancji.

Sąd Apelacyjny w Katowicach zmienił zatem wyrok i rozstrzygnął w części dotyczącej wymierzonej oskarżonemu kary łącznej pozbawiania wolności odmiennie czym szczegółowo poniżej.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok został utrzymany w mocy w części dotyczącej orzeczenia o karach jednostkowych, przypadku dokumentu oraz kosztach sądowych w części dotyczącej wydatków	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Rozstrzygnięcie w tej części we właściwy sposób oddaje cele kary, które określone są treścią art 53 k.k. Wymierzone kary jednostkowe uwzględniają wszystkie elementy składające się na właściwą ocenę stopnia społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów.	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	

5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Sąd Apelacyjny w Katowicach zmienił zaskarżony wyrok i złagodził orzeczoną wobec oskarżonego B. G. karę łączną, do 2 lat pozbawienia wolności i warunkowo zawiesił jej wykonanie na 5 letni okres próby, mając za podstawę po myśli art 4 par 1 k.k. ustawę względniejszą czyli przepisy kodeksu karnego w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 roku.	
Zwięźle o powodach zmiany	
<p>W ocenie sądu odwoławczego okoliczności sprawy w tym także dotyczące indywidualnie oskarżonego, uzasadniają przekonanie, że pomimo niewykonania kary nie popełni on ponownie przestępstwa. B. G. nie był dotąd karany, jego zachowanie zarówno towarzyszące, przestępstwu jak i po jego popełnieniu, w ocenie tutejszego sądu przekonują o incydentalnym charakterze czynu, i przeczą tezie o demoralizacji, która wykluczałaby możliwość orzeczenia kary o charakterze wolnościowym.</p> <p>Wyznaczony na 5 lat okres próby stanowić będzie dla sprawcy dodatkową motywację zgodnego z prawem oraz pożądanymi normami społecznymi zachowania.</p>	

1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
pkt 3	Sąd odwoławczy obciążył oskarżonego wydatkami postępowania odwoławczego oraz opłatą w kwocie 1500 zł

7. PODPIS
SSO del Piotr Mika SSA Michał Marzec SSA Waldemar Szmidt

1.11. Granice zaskarżenia	
----------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżyciel posiłkowy, prokurator, obrońca	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z 28 czerwca 2019 roku w sprawie IVK 83/17	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany	

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana